

[Jens Foged.]

vil formodentlig under det nuværende system, også efter det, finansministeren siger her, være en permanent ordning; måske er det 2.000 til næste år og måske endnu flere til næste år igen. Vi bør fra folketingets side gøre alt, hvad vi kan, for at den slags situationer undgås, og med det system, som venstre har udformet og afleveret i udvalget i dag, er der netop givet udtryk for, at arbejdsgiverne fritages for at administrere lønmodtagernes skat, og at pengeinstitutterne overtager det.

Vi ønsker samtidig den såkaldt ærlige trækprocent; jeg må her omtale den ganske kort for at gøre opmærksom på, at når finansministeren over for den konservative ordfører i en lille bemærkning sagde: har I noget at sætte i stedet, så kan jeg sige: ja, vi har noget at sætte i stedet. Derfor er det naturligvis med en vis tilfredshed, at venstre netop på nuværende tidspunkt gerne diskuterer disse ting i udvalget.

Finansministerens forslag under nr. 1 og nr. 2, der omfatter en bedre udformet hustrubeskattning, kan vi tiltræde. Det er venstres opfattelse, at vi i videst muligt omfang skal ophæve sambeskatningen, og spørgsmålet vedrørende den medhjælpende hustrus forhold må også gerne komme ind i drøftelserne. Vi finder, det er rimeligt, at vi får rettet nogle skævheder her. Disse åbenbare skævheder kræver, at vi snart går i gang med dem. Jo mere man lovgivningsmæssigt kan overføre beskatningen til enkelte skatteydere, jo mere overskuelige bliver konsekvenserne også af en del sociale love. Endnu er der jo desværre tilfælde, hvor skat og sociale ydelser og ekstra indtjening kolliderer på særdeles uheldig måde, og jeg håber, at finansministeren, der, da han var i opposition, var særdeles vågen over for disse problemer, ikke er gået til hvile nu, hvor magten til at gennemføre de nødvendige ændringer ligger i finansministerens hånd. Jeg håber derfor, at vi også på dette område kan få et udspil fra finansministeren.

Da taletiden er udløbet, kan jeg ganske summarisk sige: de andre ting, der er i lovforslaget, kan vi tiltræde. Hvad angår administrationen vedrørende kommunerne, finder vi, at når der er enighed mellem stat, amt og kommuner, er der ikke noget at bemærke i så henseende.

Bernhard Baunsgaard: Jeg skal til indledning fastslå, at det radikale venstre er positivt indstillet over for de bestræbelser, der ligger bag ved det lovforslag, vi drøfter i dag.

Vi er parat til at medvirke til et udvalgsarbejde og vil gerne være med til at se på hustruindtægterne, så vidt dette er formuleret i lovforslaget. Vi drøfter gerne en bedre ordning med hensyn til aktieudbytter, og vi synes, der ligger meget fornuftigt i det, der er foreslået angående forholdet til kommunerne. Endelig vil vi også meget gerne være med til at drøfte, hvordan man skal fastsætte de indtægter, hvoraf der skal tages skat.

Men jeg deler helt hr. Lembourns betænkeligheder, når vi skal overlade det til finansministeren helt på egen hånd at afgøre, hvorvidt man skal forhøje det indtægtsgrundlag, der er fremkommet. I Poul Dahlgaard-udvalget, som har været omtalt flere gange her, går man jo endog videre, idet man øjensynlig ikke stoler på, at nogen finansminister vil forhøje indtægtsgrundlaget tilstrækkeligt, og derfor foreslår, at man for en sikkerheds skyld tager 1 pct. mere i trækprocent, end man så når frem til.

Jeg vil gerne sige, at allerede i går måtte jeg heroppefra tage forbehold over for en bemyndigelse til handelsministeren, og min indstilling i dag til at give finansministeren en så vidt udstrakt bemyndigelse er lige så afgjort som den i går.

Endvidere giver den skriftlige fremsættelse mig anledning til nogle bemærkninger. Finansministeren siger her:

„Jeg må forbeholde mig til den tid . . .“ nemlig når Poul Dahlgaard-udvalgets betænkning foreligger,